

τησχυμένον δταν ἔλεγε τοῦτο. Ἡ μήτηρ του λοιπὸν ἐναπενίσασα πρὸς αὐτὸ μετ' εὐμενείας εἶπε, «νομίζω ὅτι δὲν ἤρχισας ὀρθῶς. • Τὸ κηράσιον ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς σου μετ' ἀπορίας ἢ δὲ μήτηρ του ἐξηκολούθησε. • Τὸ πρῶτον πρᾶγμα εἶναι νὰ ἔχῃ τις νέαν καρδίαν, Ἐξήτησας τοῦτο εἰς τὴν προσευχὴν σου;»

• Ὅχι μήτηρ φοβοῦμαι ὅτι δὲν τὸ ἐξήτησα. •

• Λοιπὸν ἀκριβῆ μου κάμε τοῦτο διαμιάς. •

• Καλὸς καρπὸς, ὡς γνωρίζεις, γίεται ἀπὸ τὰ καλὰ δένδρα. Ἐάν ἡ καρδία σου σφαλῇ καὶ ἡ διαγωγὴ θὰ σφαλῇ δὲν δύνασαι νὰ τὴν διορθώσῃς μόνη σου μετ' ὅλην σου τὴν καλὴν ἀπόφασιν. Ἀλλὰ παρακάλεσον τὸν Θεὸν, διὰ χάριν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ σε βοηθήσῃ. Ἐκεῖνος θὰ σοὶ δώσῃ τὸ Ἅγιόν του Πνεῦμα, ὥστε δὲν θέλει πλέον σοὶ φανῇ ἀδύνατον τὸ νὰ πράττῃς τὸ εὐθές. • Χαίρω δὲ λέγων ὅτι τὸ παιδίον ἐδέχθη τὴν τῆς μητρὸς του συμβουλήν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐξήτησεν, ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας, παρὰ τοῦ Θεοῦ νὰ μεταβάλλῃ τὴν καρδίαν του, καὶ νὰ τὸ βοηθήσῃ νὰ πράττῃ τὸ καλόν. Ὁ δὲ εὐσπλαγχνὸς Θεὸς ἤκουσεν, ὡς πάντοτε ἀκούει, τὴν προσευχὴν του, ὥστε ποτὲ πλέον δὲν ἠκούσθη νὰ λέγῃ ὅτι «δὲν ὤφελε νὰ πασχίζῃ τις» διότι ἔκτοτε πρόσηύχτο, ἐργαζόμην καὶ ἡγωνίζετο ὥστε νὰ νικήσῃ τὰς ἀμαρτίας του, καὶ ἡδυνήθη, μετ' τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, νὰ ζήσῃ ζωὴν ἀρμόζουσαν εἰς καλὴν καὶ ἐρασιμίαν χριστιανὴν νεάνιδα.

E. K.

Ο ΒΟΝΑΣΟΣ.

Τὸ ζῶον τοῦτο τὸ περιπλανώμενον, εἰς τὰς ἐκτεταμένους πεδιάδας τὰς κειμένας εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Βορείου Ἀμερικῆς εἶναι ἀνοικτοῦ κοκκινωποῦ χρώματος. Ὁμοιάζει κατὰ τι τὸν λέοντα, ἐπειδὴ ἔχει μακρὰν καὶ καταπολλὰ δασεῖαν χaitην. Τὸ μὲν πρόσωπόν τε εἶναι μικρὸν, οἱ ὀφθαλμοί τε ὅμως ὄντες ἐρυθροὶ καὶ καταπολλὰ ζωηροί, παριστάνουν

αὐτὸ ἀγριώτατον. Ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ προέχοντος μετώπου του, τὰ κέρατα ἐνίστε τόσον μακρὰν ἀπέχουσιν ἀλλήλων, ὥστε δύο ἄνθρωποι δύνανται νὰ καθήσῃσι μεταξὺ αὐτῶν.

Τὸ κρέας τοῦ ἐπὶ τῆς βράχεις του κορτώματος, τὸ ὁποῖον εἶναι σχεδὸν τόσον ὑψηλὸν ὡς τὸ τῆς καμῆλου, θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ὡς τρυφερώτατον καὶ νοστιμώτατον. Τὰ ζῶα ταῦτα εἶναι πολὺ ἄγρια καὶ περιπλανῶνται ἀγεληδόν· συλλαμβάνονται δὲ εἰς λάκκους ἐπιτήδες ἐσκαμμένους ὑπὸ τῶν κυνηγῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ὁ Πρίγκηψ Ἑρρίκος δοκιμάζων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τὸ στέμμα τοῦ πατρὸς του.

Καθ' ὃν καιρὸν Ἑρρίκος ὁ Εὖς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἑρρίκου Δου βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ἦτο πολὺ νέος παρῆχε πολλὰ δείγματα ἀνδρείας, γενναιότητος καὶ μεγαλοφυχίας. Ἀλλὰ δυστυχῶς συναναστρέφετο μετὰ συντρόφων ἀχρείων καὶ κακίστης διαγωγῆς, οἵτινες τὸν παρέσυραν εἰς πολλὰς ἀσυνετασίας, καὶ εἰς ἄλλας ἀπρεπεῖς καὶ ἀκολάστους πράξεις, περὶ τῶν ὁποίων ἄλλοτε ἐγράψαμεν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Παίδων.

Λέγεται δὲ ὅτι εἰσελθὼν ὁ Ἑρρίκος ἡμέραν τινα εἰς τὸν κριτῶνα τοῦ πατρὸς του, ἐνῷ ἐκεῖνος ἔκειτο ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ θανάτου καὶ βαθέως ἐκοιμάτο, ἤρπα-